

EXERCITATIONES
PHILOLOGICÆ

TRES;

Prima

INFANTICIDIUM,

Poema credulam exprimens Matrem deliran-
ribus Astrologorum insomniis, & Piâ quâdam cru-
delitate deceptam, prolem suam interfecisse.

Secunda

SPES EXTATICA,

Sive Sperantis animæ plausus, & Ovatio.

Tertia

Philosophia Vindicata,

Sive Pauperis Philosophi Contra divitem Su-
perbe calumniantem Defensio.

Authore Jo. Northleigh, & Coll. Exon.

OXONII:

Typis, L. L. prostant venales apud J. Crosley,

1681.

11408. e 36.

EXERCITATIONES
PHILOLOGICÆ

TRES;

Prima

INFANTICIDIUM,

Poema credulam exprimens Matrem deliran-
tibus Astrologorum insomniis, & Piâ quâdam cru-
delitate deceptam, prolem suam interfecisse.

Secunda

SPES EXTATICA,

Sive Sperantis animæ plausus, & Ovatio.

Tertia

Philosophia Vindicata,

Sive Pauperis Philosophi Contra divitem Su-
perbe calumniantem Defensio.

Authore Jo. Northleigh, & Coll. Exon.

OXONII:

Typis, L. L. prostant venales apud J. Crosley,

1681.

Præfatiuncula.

Ignosceas (Candide Lector) suam exerci-
tationibus hisce tenuitatem, cum author
ipse non solum & annis, & studiis,
adhuc quæ satis adoleverit; sed etiam
cogitationes hasce volatiles, & levidanfer,
aliquot abhinc annis conscriberet; cerebrum
quæ sui Minerva præpropere nimis & imma-
tura parum laboraverit; ut si præcipitis puer-
parii fœtus aliter quam rudis, incultus, &
semiformatus esset, summo cum jure pro notho
suspicaretur. Historia prima Bartholini de
rebus Anatomicis rarioribus Poematis argu-
mentum obtulit, quod si ulterius, & vel ad
fabulam historia protrahatur, usitata Poetarum
licantia veniam impetrabit. Secundo, Speran-
tis extasin, quam brevius delineavit, quis
juvenum non longius passus est, (Si quid à
voluptate patimur;) & sic non tam animi
A 2 affectum

Præfatiuncula.

affectum, quam ipsam animam in tabella depinx-
it. Tertio, Vindicationem istam efflagita-
runt? imo potius provocaverunt Scepticorum
quorundam Divitum, in artes, literas, &
Philosophos, acerrime calumniantium, ineptæ
vociferationes. Dentur enim illiterati tales
homunciones, auro suo solum & indulgenti
naturæ spectabiles, qui vel in ipso sapientiam
opprobrio, miserrimo illo, Nescire, Stultissime
gloriantur, & cæca, superba quadam ignoran-
tia, illa damnant, quæ non intelligunt.

Hoc modo lemmatum, & argumentorum
origines tibi magis innotescunt, sed quæ intus
continentur minus placeant; at in Lectoris so-
latium promittit, ut hæc (hujusce farinae)
prima fuerunt conamina, sic & ultima futura;
& saltem gratior aliquantulum erit nunc Musa
loquax, cum in posterum perpetuo siluerit.

ERRATA.

pag. 7. lin. 1. leg. Tyranni. pag. 16. lin. 15. leg. horrendus. pag. 32. lin.
20. leg. splendidiore.

INFANTICIDIUM.

ARGUMENTUM

Mulier quædam gravida, fatum in utero vagientem audivit; consulitur, & auguratur Astrologus illam Filium sibi luctuosum, patriæ infestum, parituram; ridens tandem nascitur infantulus, & bene formatus, quem ipsa tamen mater interficit; infanticidii postulatur; seipsam defendit & absolvitur.

Non nos *Threicii* *Juvenis* miserabile fatum
 Ut sibi crudelis mater sua colla petentem]
 Blanditiis, laniaret *Ity*, canimusve parentem
 Condentem in stomacho sua viscera, *triste sepulchrum*;
 Ut pater infelix natum tumularer in alvo;
 Ut suus in Venas Genito datus ipse rediret
 Sanguis, & è tumulo redivivus susgeret ales;
 Non *Cano* *mutatas formas*, non tristis hirundo;
 Non Mater *Philomela* fuit, celeberrima cantu.

Nostra Selandiacis vivebat mater in agris,
 Insula Danorum celebris, Borealibus undis
 Clauditur, & toto natat hæc amplissima ponto,
 Hic gelidus semper nutantia ventilat æther
 Gramina, & hic multâ glacie nivibusque laborant.
 Si solum teneri fætus morientis imago
 Sistitur ante oculos, & fæmina dura videtur,
Calis orta suis, matris glaciataque moles.

Non procul à celebri Emporio vel Principis urbe
 Vrbe, ubi tecta alta, atque aurata Palatia fulgent
 Æmulum in undosas ripas-referentia solem,
 Vivebat mulier vitam per flamina quærens,
 Docta urgere colos, trahere atque occare tenaces
 Nec minus infelix Soror est, fuit ipsa misello
 Nato *Parca* suo; cujus vix ducta secabar
 Fila, vel inceptæ claudens præludia vitæ.

Postquam hanc *Lætus Hymen* sua per connubia Junxit
 Insolita hæc Utero sentit dira omina prægnans,
 Crescente & fætu crescunt præfagia monstri.
 Nunc huc, nunc illuc natat Embryo, fluctuat ingens,
 Ut putat, horrendum & sua nunc per viscera monstrum,
 Vix bene formatus tentat, pulsarque locellos
 Clausos, Terribilibusque infans sua vincula spernit,
 Vere & mater *onus gessit* vere atque laborat,

Attonita

Attonita est mulier, miratur, & anxia quærit
 Ut sua vel minimam, & tenebris det cura quietem,
 Si cælum spectetque diem tum luridus æther,
 Exhibet ante oculos quas horret femina formas,
 Quæque etenim Nubes ingens Monstrum esse videtur,
 Si forsan bifidus Vapor est concretus ab illa,
 Creditur esse biceps, dat cætera membra cerebrum,
 Fingentisque animi vis Plastica, & ipsa videtur
 Foetus forma sui & mirandi infantis imago,
 Dat pennas; Draco fit, persibilat æthera mollis
 Stridor, & ipsa sonos sentit quos finxerat auris.
 Sic verè æreo se jam Phantasmate terret,
 Nunc aperit, claudit, quorsum sua lumina jactet
 Nescit, Monstrorum nunc omnia plena videntur,
 Ipsaque lux tennis liventia lumina turbat.
 Nec magis alma dies sed tristes illa figuras.
 Huic retulit, parvasque Atomos crescentia fingit
 Monstra, & sole suo saltantia spectra putabat
 Quanquam hæc in tenebris, solam & spectentur in um-
 Omnia & aucta refert mentisque insania mutat] (bris,
 Omnia, in horribiles hominum Satyrumque figuras.
 Pallida sic tandem attrita est formidine, & ingens
 Copia fingendi, cerebri lasciva libido
 Languet, ut ex animo furtiva recesserit ipso
 Fœmina, se sperans luctu somnoque sepultram,

Sed Caput ut Nutans humeris declive recumbit
 Nocte altâ, somnoque suum lenire dolorem
 Sperans, tum miseram hanc nox, *ipsa silentia* terrent
 Umbriferam spectat, quam fingunt somnia, prolem
 Murmurat & sonus hic per cæca cubilia, *Mater*,
 Surge miserrima *Mater*, air, tua viscera tecum
 Bella gerunt, fervent ægro intestina tumultu
 Dormis impavide *monstrum* paritura *Neronem*?

Quamprimùm audita est vox hæc, exterrita surgit.
 Currit ad æriam trepidans muliercula formam,
 At postquam extensos vacuos Compressa lacertos
 Nil nisi prensatam nunc ulnis sentiat auram,
 Et lucem in tenuem gemitu vanescit Imago.
 In sudabundos tota est diffusa tremores,
 Pectore anhelanti madido labefacta recumbit
 Lecto, mortem optat; mors exoptata vocantem
 Hanc fugit, & *nimia* sic pæne occiditur illa
Vitâ, non minus hæc, misero quam infante, laborans;
 Cum nullam inveniat requiem lecto, exsilit alto
 Ter vocat, & toties pectus percussa gemebat
Me miseram ! nec morte fruar?
 Sed solum ut pariam vitam mihi fata dederunt
 Ipsa autem illorum subito decreta refellam,
 Et moriar cum infante meo, simul arripit enses;

Non.

Non aliter furit attonita atque infausta Tyrannis
 Mater, dum ingentem sese peperisse draconem
 Crederet, exuvias lecto & serpentis habebat ;
 At tali immenso tandem satiata furore est
 Singultim cessit dolor, & lassata quiescit,
 Sed tamen intrasset labefactas cura medullas
 Ægra trahit secum sua membra, & viscera fervent.
Verè intestino Bello, Color obsidet artus
 Pallidus, atque ipsam mortem Complectitur ulnis.

Dum sic languescens neglecta ad pensa rediret
 Et tremulis tentat digitis & pollice verso
 Plenas exonerare colos, deducere fila,
 Circulat axe suo Rhombus stridore susurro
 Murmurat, & sonus hic languenti Musicus esset,
 Est etenim Rhombis etiam sua chorda, choraulis
 Fæmina voce suâ plectrum hoc comitatur acutâ
 Et servare melos pedibus sua stamina pulsat.

Ut solita est tentat mater cantando dolorem
 Infandum lenire suum, sed jam aliud illâ
 Ex utero fetus vagitibus accinit. intus,
 Gutturis & queruli tenui modulatur avenâ,
 Attonita est mulier, modulans vox faucibus hæret
 Cantantis, tremor & vix Musicus occupat artus:
 Nil videt; ut tacitam credat se audire seipsam

Lingua

Lingua hæret, vocem tamen edidit *Insensata mater*,
 Quod taceat trepidans mulier nescire volebat,
 Clamorem hunc voluit esse suum, licet edidit infans,
 Sed tamen invitas vox hæc resonabat ad aures,
 Clamat & ad strepitum mater, tamen altius infans.
 Alter in alterius sonus atque immergitur æstu
 Aërio, nimium & pulsus sic *fluctuat* æther.
 Territa discurrit quasi jam vitare seipsam
 Fœmina tentaret, vestem laniata, Capillos
 Solvit, & has volitans verè *timor addidit alas*.

Fautores adsunt & sanguine & æde propinqui
 (Ibat enim late vicina per omnia stridor)
 Attoniti, timidique arrectis auribus astant.
 Quisque etiam Insipiens tandem præfagia spirat ;
 Hic vult esse biceps, hic multo vertice monstrum:
 Tigridem & ille putat, sævum putat ille Leonem
 Vulgus & ignarum vult divinare futurum.

Sed tandem egregius venit & divinus Aruspex.
 It gravis, & barbam reverendam lævigat ille,
 Solvere quam subito mira hæc portenta putabat,
 Mactat ovem tacitam, vix & sua fata scientem.
 Sanguine bis tepido nunc sacra Altaria fumant,
 Et demum Castis libatur victima flammis :

Cautus

Cautus at ille senex observat viscera, in illis
 Scilicet ut deprensa legat vestigia monstri
 Perperâ (& haud putet hoc mater cum ventre dolebat)
 Omnia sed bene sunt ; nil dirum viscera spirant :
 Delirans sanis solum rimatur in extis.
 Ultro terribiles fatum præcurrit ad aras
 Victima, sat patiens, & vix moritura gemebat.
 Nil *Cor*, nil *Fibrae* dicunt tonitruæve *sinister*;
 Et nihil inventum est præter deliria vatis.

Viscera tentabant frustra, nunc sydera tentant
 Quod *Natura* negat, facient, vel *imagine*, monstrem,
 Parturiens Cœlum nigra nox nube laborat
 Sollicitantque alium cœlis stellisque potentem
 Arte suâ & mira hæc, miro cum schemate solvat
 Atque Aurum spondent, solum ut portenta crearet,
 Incipit Astrologus varia instrumentaque ducit
 Dirigit in cœlos & lux timibunda recessit
 Nubibus abscondens, tonat & micat ignibus æther,
 Miraturque polum reboante fragore sonantem
 Jupirer iratus, turbataque sydera sentit,
 Flammivomas spectat nubes, stellarque cadentes,
 Ignitosque suos per cœlum ducere sulcos ;
 Orbibus ignavis instat, Sphærasque rebelles
 Urget ; & (*in viso Jovis*) nunc Magus omnia turbat

Multa

Multa rogat prægnantem horam, multa Inscius ille
 Quærit, longe aliena suis, præclarus haberi;
 Murmurat, horribili tectum & sermone replebat
 In varias secat ille domos, & dividit ipsum
 Cœlum, ut cum Jove nunc etiam dicatur habere
 Divisum imperium, cum ipsis dominabitur astris.

Mira scientificis concessa potentia stellis,
 (Si modo vera fuit) sed *Tu Deus optime* solus,
 Solus & ille potest rerum cognoscere causas,
 Res & præteritas, æternâ & iuge futuras,
 Cur sacros aditus? cur *Tu* temerarius audes?
 Sacrilego turbare modo Penetræ tremendum;
 Impatiens celeris fati prænoscere cursus,
 Nil tonitrus, nil stella cadens, nil fulgura possunt,
 Arte genethliacâ ductæ neque mille figuræ,
 Noster & has vincat *Carolusque* triumphet in artes,
 Et quæ illi dempsere *Magi*, date tempora *Divi*.

Astrologus cœli faber hic, dum multa susurrat,
 Et natalitio vasto cum schemate plenus
 Atque illo furibundus erat super æthera raptus
 Roscida se forsan scindit nubecula, vibrat
 Rimulâ in angustâ cœlorum, flammula, virga
 Dicitur, & solum videt hanc, nihil amplius ille.

Men-

Mendax; pulmo ejus mox hac mendacia spirat:

Naticinantis Astrologi Prædictio.

Quid vidi? O miserum! (fictio gemit omine plenus)
Sed Deus avertat!

Nunc oculos, nunc ille manus, componere tentat;
Tandem & Compositos vultus, gestusque ferebat,
Scilicet astantes mirâ hac gravitate moventur:
Corda, oculosque, manus, aures patulasque levabant,
Dum sic attonito Pandit Mysteria Vulgo;
Sexta domus cœli, nobis domus ipsa malorum
Dicitur infœlix; Jacet hic tristissima Marer
Parturiens ferulas, virgas, incendia, flammæ,
Sic & in aurato Jacet illa puerpera lecto.
Non aliter Volvens fatorum arcana resolvam;
Fatalis mulier patriæ paritura ruinam est;
Et gerit infantem gravida hæc, qui viscera matris,
Qui sese sætum retinentia claustra secabit:
Hujus & Artificem cupiens simulare Neronem,
Et rogos Urbs ampla hæc sibi tunc erit, atq; sepulchrû;
Attila nec poterit regni magis esse flagellum,
Omina at, haud oculi hi nostri complera videbunt:

Sat miser atque fuit solum hinc praefugit dicimus;

Haud Vivo. Ah ! nimium vixi dum talia vidi ;

Non Equidem nostri cura est, moriemur.

Urbem hanc sed doleo miseram gentemque futuram.

Sic loquitur, lachrymis vaser hic simulare dolorem

Doctus, & arte senex singultans pectora pulsat.

Obstupere omnes, atque alta silentia totam

Obsedere domum ; luctatur pectore clauso

Confusus dolor, & tentans sua solvere vincla

Murmurat in gemitu. Ut tenues vanescere in auras

Suspirans tentat, multaque libidine luctus

(Gaudet enim ipse dolor, multum atq; dolendo levatur,)

Non aliter stetit atronitus, fortissimus etiam

Sir, pater *Aeneas* ; Cum viderat *HecTORis* umbram.

Umbram, quæ vultu sat formidabilis esset.

Sed magis ut loquitur, resonatque incendia, flammæ,

Parturientis equi sobolem, fatalia monstra,

Sanguine quæ celebrant sua dira *Orchestra* *Tentibus*.

Dum sic Terrificus Cœlorum arcana referret

Astrologus, mox fama loquax ad Judicis aures

Miranda hæc retulit, (pro more & Cresciteundo)

Anxia & Ubs tora est, dubio & sermone repletur.

At sic terribilem dum expectant omnia prolem,
 En bene formatus tandem, & pulcherrimus infans
 Nascitur, ut solum Natus moriatur; ocellos
 Quamprimum ille aperit, Sæva hæc muliercula clausit;
 Parvulus ut lucem ignoram spectaret, & illi
 Hactenus invisum cœlum, tacitoque fovebat
 Pectore in innocuo felices gaudia, parvus
 Ut putat, irridet vana hæc ludibria fari
 Et latabundus maternis ludis in ulnis
 Nunc pro vagitu quasi Compensare volebat.
 (*Parve puer*) nec adhuc major, quam cui tua fata
 Nunc noceret, Subito ah! risum cum sanguine flebis.

Pectoris at dubij mater Jam fluctuat æstu:
 Crudelis pietas regni spectare salutem
 Hanc Iuber, at maternus amor cum huic ipsa dedisset
 Vitam, inferre vetat mortem, & suspensa tenetur.
 Sed magis ut risu factus, magis esse putabat
 Monstrum, nam celebrant alij natalia fletu
 Infantes (*inquit Rigido hæc simul arripit ensen*)
 Hæc tibi Dona fero, (*matris vix munus amanti*)
 Dixit, & ense sui penetrabat viscera nati:
 Barbara nec timuit mater, sed durior instat,
 Necquamvis tremulo trepidabat sæmina ferro.

Sat miser atque fui foris hic praefigis dicens;

Haud Vivo. Ah ! nimum vixi dum talia vidi ;

Non Equidem nostri cura est, moriemur.

Urbem hanc sed doleo miseram gentemque futuram.

Sic loquitur, lachrymis vaser hic simulare dolorem

Doctus, & arte senex singultans pectora pulsat.

Obstupere omnes, atque alta silentia totam

Obsedere domum ; luctatur pectore clauso

Confusus dolor, & tentans sua solvere vincula

Murmurat in gemitu. Ut tenues vanescere in auras

Suspirans tentat, multaque libidine luctus

(Gaudet enim ipse dolor, multum atq; dolendo levatur,)

Non aliter sterit attonitus, fortissimus etiam

Sir, pater *Aeneas* ; Cum viderat *Hecuba* umbram.

Umbram, quæ vulsu sat formidabilis esset.

Sed magis ut loquitur, resonatque incendia, *flammae* ;

Parturientis equi sobolem ; fatalia monstra ;

Sanguine quæ celebrant sua dira *Genethlia* *Tentum* ;

Dum sic Terrificus Cœlorum arcana referrer

Astrologus, mox fama loquax ad Judicis aures

Miranda hæc retulit, (pro more & Crescereundo)

Anxia & Uls tora est, dubio & sermone repletur.

At sic terribilem dum expectant omnia prolem,
 En bene formatus tandem, & pulcherrimus infans
 Nascitur, ut solum Natus moriatur; ocellos
 Quamprimum ille aperit, Sæva hæc muliercula clausit;
 Parvulus ut lucem ignoram spectaret, & illi
 Hactenus in visum coelum, taci toque fovebat
 Pectore in innocuo felices gaudia patris
 Ut putat, irridet vana hæc ludibria fati
 Et lætabundus maternis ludit in alnis,
 Nunc pro vagitu quasi Compensare volebat.
 (*Parve puer*) nec adhuc maior, quam cui tua fata
 Nunc noceant. Subito, ah! risum cum sanguine flebis.

Pectoris at dubij mater Jam fluctuat æstu:
 Crudelis pias regni spectare salutem
 Hanc Iubet, at maternus amor cum huic ipsa dedisset
 Vitam, inferre vetat mortem, & suspensa tenetur.
 Sed magis ut risu factus, magis esse putabat
 Monstrum, nam celebrant alij natalia fletu
 Infantes (*inquit Rigidæ hæc sunt arripit enses*)
 Hæc tibi Dona fero, (*matris vix munus amanti*)
 Dixit, & ense sui penetrabat viscera nati:
 Barbara nec timuit mater, sed durior instat,
 Necquamvis tremulo trepidabat sæmina ferro.

Parvulus at moriens non mortem senserat, ille
 Inscius hand viram sciret, sed languida proles
 In Matrem obrutus figit, solum atque videtur
 Auxilium implorasse suum, quasi Ventre doleret;
 Et tenebrosa ejus cum Mors Caligine nigra
 Sistitur ante oculos, lachrymans solum ille putabat
 In cæcos Uteri sese remeasse locellos.
 Singultat tandem tenerum Cor: Lumina claudit:
 Fibrillæ crepitant molles, retinere negantes
 Foelicem & fugientem animam, sic retia solvir
 Effugiens Volucris plaudentibus æthera pennis,
 Atque anima hæc mollis, subitoque solubilis aer,
 Spasmate cum tremulo, tandem trepidabat in auras.

Famam hujus subito toram volitasse per urbem
 Credas, formosum at tali cum cæde peremptum
 Aspiciant puerum, Monstri timor ille quiescit;
 Sistitur & mulier, rapiturque ad triste tribunal:
 Rhetor Lethiferis verbis ubi Crimina pandit.

Oratio Confidici Rhetoricantis in Mulieris Infanticidium Inociva.

Non ego Justiciam dubito; sedet illa verendo
Ore tibi gaudens (*Praesul Dignissimi*) vultum
Nec minus illa tuum illustrat, quam Tu ipse tribunal.
Sistitur haec mulier, quā vix crudelior unquam
Colchorum Medea fuit, licet illa gemellos
Occidit natos, eadem nova Nupta movebat:
Sed nihil innocuum hanc potuit suadere cruorem
Fundi, Nil jubet hoc, nisi pro ratione Voluntas
Matri Lethiferae, Vitam licet ipsa dedisset.
Sed, cum Medae saevum illa imitata furorem est,
Illius hic tandem *Magicas* imitetur & artes;
Et quo demisit natum revocavit ab umbris.
Pallida sed tremit hic, quamquam sat caede rubescit,
Sanguine & infantis multo hoc pudibunda rubore est,
Et solum hos trepidos dubius Color obsidet artus;
Conscia dum Mala Mens multo cum crimine certat;
Sic timor atque pudor possunt variare Colores:

Sed tuus ad mortem cur solum nascitur infans?
Fœlix si ille tuā duræ moreretur in alvo!

Tunc:

Tunc Uterus, vitam, mortem, tumulumque dedisset.

Ar natum velles, solum ut mortem ipsa videres,

Urque, *enim* illi cui puer expiraret in unis;

Et convulsivos Marti spectare tremores

Quam placet ! arridetque supremus anhelitus illi !

Execratorum officium Nato prestare Juvabat;

In media cui morte narrantia lumina claudis.

Sed *Vocat ex Utero fatum*, nonne expiat Ergo

Crimen, non nisi morte sua ? sic quilibet infans

Se narum lachrymans etiam moriatur, & illis

Haud paralitj solum *Libitina* ministret :

Instruat atque eadem cunas, Eademque sepulchrum

Pompa suum ; *mirum* sintque ipsa *Genethlia* funum.

Sic bene cum lachrymis celebrent natalia *Thraex*,

Syderis at Moribunda iuber Conjunctio, coeli

Terribilesque Phases monstruosam occidere prolem,

Insani, hæc credas *mulier* deliria, somnos

Astrologi ; ille tuum melius prædicere fatum

Tunc poterat, quod Tu mater cum infante perires.

Quid si dum vagitum edat miserabilis infans

Fulgure, & accensis rubuisset ab ignibus, Æther ?

Opposita in coelis pugnasent astra ? *quid inde ?*

Bello huic æthereo cecinisset classica proles.

Vagitu ?

Vagitu : *Ecce* ymasque suas incendia Creadas
Cœlorum : dixit : poenas, mortemque sonabant

Murmura circumstantes resonat debhantia turba
Quisque etenim timuit, nunc foemina & ipsa timebat
Rhetoris ingenium infrastrum, fatalla verba.

Protinus & rigido mulier Praconecitatur
Ut soliet atque alia tueantur voce salutem
Quisque & clamoribus insultrat, poenasque minatur
Crudeles, quam non hanc Mors facit esse acerba.

Mirum at si taceat *Mulier, Moritura Alendo*
Incipit hæc lachrymis, oculorum ut diluat undis
Sanguinem, & infantis cadem, defendere tentans
Vitam ; lingua harer. Certanque in gutture clauso
Et dolor, & sua verba simul ; tandem illa locuta est.

Mulieris Sese Descendens Opus

Confiteor crimen, *Preful Reverende* : cruorem
Me fuisse, mei infantis, sed mente peregi
Quam veré fluitante meâ, quali æquor in altum,
Turbato in pelago perituras funderè merces
Naura

Nauta solet : dubitans, fluctu suspensa timent
 Sic levis ipsa fui, vellem hunc nollemque perire
 Natum, sed tandem *pietas crudelior ipsa*
 Matre suâ vicit, jussitque occidere prolem.

Cum sic insolito magno & clamore vocantem,
 Sentirem ex utero hunc, alium quam in viscere monstru
 Vagitu horrendum memet peperisse putassem,
 Sed tamen Astrologum coelis stellisque potentem
 Ut mira hæc solvat precibus rogo, præscius ille
 Quam subito mihi sat miseræ Dira omnia dixit,
 Apparet cælum iratum, præfagia Divum
 Fulgure & igniculis narrantur in æthere fulvo
 Et non Vaticino cælo, non credere Divis,
 Nunc licitum est? atque ipsa *fides damnabitur?*
 Sed tandem hic ridens horrendum nascitur infans,
 Luderet ut solum sacra hæc prædicta Deorum :
 Hoc vidi, & subito risum cum sanguine flebat,
 Occidi infantem, sed quem deus ipse volebat
 Ipse mori, *pænas mihi pro pietate luendum est?*

Attamen haud nato mater sua Dura videtur :
 Si puer hanc nostram spirasset longius auram
 Majori luctu solum exspirasset eandem.
 Quam miseré nos, quam inviti Moriamur adulti
 Dum validas Anima hæc tentat perumpere fibras,

Et

Et bene Nodatos nervorum solvere nexui
 Prensurus fugiens; & clauso in pectoris antrum
 Luctans, singultansque levi Cor palpitât ictu,
 Quanto tum gemitu, lachrymis, sudore fluenti,
 Quam moriens miser hic multa cum morte laborat!
 Nil horum expirans novit faciliôr infans,
 Sed veré ignotum accepit puer infcius ensem.
 Parvula vix sensit, quæ nescit Vulnere, proles:
 Fibrillas subito credas crepitasse tenellas;
 Solum Nutabat caput, & sua lumina clausit
 Et quoniam huic facili, grata, & quia morte favebam,
 Ergône & *moriar?*

Fingite nunc uterum hunc parvulum, tamen ense pa-
 Crudelis nati, (*Judex Reverende*): tyrannum (tentem
 Finge tuum illustre hoc nunc obsedisse tribunal,
 Dum vestrum sanguis, nova purpura, Vestiet illum;
 Et rutilant tecta hæc simul igne & sanguine plena:
 His flammis patriam eripui. Sint *præmia, pœna?*
 Vestrorum fui, & ipsa *salus* ideòque *peribo?*
 Sic *sausti* vestrum & *Genii* plectentur amantes,
 Sic cum Thebanum moneant Oracula *Delphis*,
 Ut natum interimat Genitor, *periturus* ab ipso,
 Plectendus Rex ille fuit quia credidit illis.

Quam bona Justitia hæc ! cœlum, vos, atque tribunal,
Justitiam obtestor, leges, atque omnia Jura.

Sic dixit : Subita et miranda silentia raucum
Causidicum invadunt ; multa & cum lege filebat.

Parcite, cum strepitu circumstans turba sonabat,

Parcite, percussus stridore reverberat æther.

F L X I S.

Spes Extatica,

five

Sperantis Animæ *plausus*

&

Ovatio.

Species Extinctae

five

Specimens of the

3

Cont'd

*Sperabundus Olim & spe suâ quam maxime
delectatus, raptim hæc paucula Meditatu-
est, J. N.*

Fortunata nimium si sua bona norit, si solum *Spera-*
ret, & hic acquiesceret extatica, latibunda, spe-
rantis *Anima*, dum adhuc dubio placidoque fer-
vore flagrat, & accenditur, dum tacito quo-
dam & incluso gaudio, speculationibus, Ideis;
anticipata felicitate fruitur; dum cantillum al-
tius speret, ardeat, & quasi penitus *ignita*, flammula sui co-
gitabunda vibratilis in objectum tendit; & ut a molesti *Cor-*
poris amplexibus solveretur, undique suum querit exitum, per
omnia sensoria discurret, & in quodlibet organum *allectatur*,
in oculos, in aures subfilit, ubi systasis ejus tota cum æstu
& fervore suo tremiscit, nec sæpe intra illa sui carceris confi-
nia detineri possit plaudens & effugiens *Anima*; Sed citius in
rei Volupis occursum migratura, auribus & oculis *exfilit*,
prope modum *exiit* se rapitur, & exultans non (ut a nobis ab-
surde dicitur) in auras, sed in ipsam *Spem*, in ipsam *cogitatio-*
nem evanescit;

*Spes affectus
incuratissimæ*

Subtilis illa materies inferioris animæ per quam *Speramus*,
ceterosque passionum & affectuum motus explicare solemus,
non uti Spiritus, immortalis est, & corpori suo superstes; Sed
Anima hæc sperabunda sæpe inter amorem, *Spem* & deside-
rium, inter avidos hosce suos anhelitus, supremos etiam ducit,
& non solum expirat, sed etiam evanescit, non infra petre-
amænos (quos sinxerunt poetarum fabulæ) campos; nec Ely-
sium illud Beatorum etiam sedem esse judicat, nam qui *semel*
illic appulsi statim *Fruuntur*, & cum adepta felicitate misere
luxuriant, nec ulterius habent *Sperare*; Pene sum scilicet, hic
solum

solum Emphaticus est sermo sperantis, hæc desiderantis Extasis, quam dulce sonat? patheticum propemodum foelicis *Epiphonema*; & fælicior illi videtur vel ipsa fælicitatis *vicinia*; Miserrimum illud *Prætor* vox quædam pathologica videtur, cum enim acquisito luxerimus voto, id ipsum lugemus acquisitum, & cum hoc magis miserabili cogitatu languescit animus, quod quondam sperare potuit, tantum illorum exitu, non ipsis Votis torquetur miserabilis anima, minus precibus & rogatu Molestatur, quam ingrato concessu :

*Fruent iterum
se cupis sperare.*

Si forsân numine *fruat*ur, illo Numine tam diu *exoptato*, tam vénéranter *adorato*, pius & ardens cultor: quam *Spem* suam p̄torem iterum reposcit, ipsum commutat *sperandi* genus, & nunc *fruitionis* vel ipsam *sperat* absentiam, *sperat*, quod possit ulterius *sperare*, execratur se Votorum esse compotem, & angore quodam sollicito quærit iterum *delectabiles* istos cruciatus *sperare, desiderare*; Auro suo solum *desiderato* se fælicissimum gloriatur avarus; in hoc tantum miser est quod *possidet*, Speratoque suo metallo indormire potest impavidus, fælix, & securus. Cum vero luxuriose *fruat*ur, tum anxius undique versatur & timibundus: bella, rapinæ, incendia, & omnia *miseræ fruitionis* dira satellitia turbatum invadunt cerebrum, donec tandem infælix homuncio Romanæ Virginis etiam fato succumbit (& *ipsis armillis*) ipso divitiarum pondere, quas tanta sollicitudine per fas, nefasque postulasset, onustus cadit & obruitur.

*Solum rerum
possessione molestantur.*

Sed quam jucunde sperat *amator* avidus, quam innocentes *capit* etiam amplexus, dum solum ad illos aspiret cogitationibus & Ideis! quam lenta placidaque febricula laborat, & similes patitur febricitantium Paroxysmos! illorum modo afficitur, & ut illi reciproci æstibus, sic hic *succedaneis cogitationibus* incalcescit: sed ipse tamen miro cum morbi symptomate delectatur, cum dulci suo languore semper tabescat, horret Medicamina, & vel *ipsam* timet *salutem*, sed dum sic fæliciter ægrotat animo, illius ægritudo Vim omnem Medicinalem irridet, si cum spe maceratum & tabificum sanetur corpus, altius statim (vix dicam languebit animus) sed sperabit; ardentiori statim desideriorum æstu flagrabit devotum pectus, quam
1. primum

primum convalescat; sic in hisce morbis sanari, altius tantum est agrotare, *Pharmaca nocent*, & ipse *Medicus est Morbifera*; cum æquabili rotatu circuletur sanguis vegetus & alacris, cum apta tantum ad Spem & amorem pabula ministrat, dum exacta cæsi mover, ad ipsum hunc morbum (si sic *desolabilem* hanc *passionem* liceat nominare) temperatum est corpus. Quando cum impetu rotatur, & spirituosior sanguis ebulliat, & accenditur, non omnino speras, sed vere febricitaris; è contra cum hebescat, & fere stagnat in vasculis gelidus cruor, nullo modo mollis & fervidi desiderii subjectum esse potes, ipsa tecum *Vota gelaſcunt*; sufficit vix ad vitam pabulum, multo minus ad *desiderium*; neque nunc ulterius *Sperantium* affectus improprie morbos & Paroxysmos appellabis, ventiora sunt ipsius-sanitatis symptomata. Fælix, sanus, & vel more suo vegetior est *Amasius*, quamdiu *sperabundus* maneat devotus ejus animus.

Sperantium affectus sanitatis indicium est.

At si miserum illum Antasium fruuentem aspicias, Cum prior illa cogitationis Scintilla in flammam lasciviorum etumpat, cum ipsa *spes* olim innocentissima mæchatur, & in libidinem ferociorem & indomitam efflagravit, tunc primo se sensit agrotare, non adhuc vere languescebat, nunc flagrat *æſtu*, ipsis amplexibus, quos olim libere *sperabat*, capitur, sentit tandem se miserè mancipatum, & quaerit iterum sua *libera vota*, sentit se cupidum, lascivum, & castissima sua reposit *desideria*, pristinas suas querelas, ut præteritas, nunc aliis & novis lamentatur, suspiriis etiam novis veterum amissionem ingemiscit, & angore majori pie supplicat iterum anxias *sperandi* delicias. Certe mira quædam hæc est infelicitas, vel adepta felicitate non posse frui, ut aliquis quod jam *oculis* Contemplatur, solum *mente* videndum esse postularer; ut illius *fruitionem* horreret, vitaretque, cujus ipso *desiderio* pasceretur olim & *spes* vitæque suæ flammula. Sileat nunc & in posterum Aromista curiosus qui Naturam celatam, & tenebris latentem eveſtigare conatur, qui miram illam aversionem quam forsan magis modesti, & sapientiores Philosophi *oculitatem* nominarunt & *Antipathicam*, superbe tentet explicare; qui fingat

Fruitionis affectus, passio proprie dicitur.

species:

Non omnem
Antipathiam
explicare po-
test Atomista
curiosus.

species ipsas visibiles in puncta sua & acumina configuratas; & retinam ab objecto *vitrini* in hac luctatiuncula laxam & Vulneratam, tandem etiam fugientem nimis *ingeniose* Commentatur; non hic ulterius per corpusculorum aculeolos, & spicula, per offensa corporum etiam inanimatorum organa, potest explicare nodum; & Philosophorum hoc enigma resolvere: *oculorum* magis & incomprehensibilem hic habemus Antipathiam, hic fugit *sperans* non spicula sed *plexum*, non inimicum duellum sed pellicientem *fractionem*, & nescio quo modo vel eo videtur averfari, quod oblectat. *illam oculorum*

Tota Syllaxis
sensibilis A-
nima statim
ad objecti spe-
rati sensatio-
nem plaudis
& excurrit.

Finge beatissimas Animas *sperantes* per omnia sensoria *discurrentes*; quam in quolibet organo, *vigilant*, *adverunt*, & solum ut aliquid de *sperato* suo Numine sentire valeant. Si forsitan audiat vel ipsam *rei desiderata* mentionem, statim *anima* (velut absurde philosophatum esset illam cuilibet parti præesse,) *tota* migrat in aurem; ubi *vigilat*, *excubat* & titillanti quodam gaudio *tremebunda* facta, velut ipsa felicitis eventus & ominis esset augur; avidè capiat sonum & ad illum *impudiat*. Si videre contingat *speratum* Numen, protinus in aurem colliquesceret solubilis *anima*, per cavos oculorum sinus cum ipsis radiis in objectum *migratura*: sic in pectore *sperabundo* *vigilans* sedet, & per totum corpus Nervulos suos & fibrillas, sicut animalculum illud *araneolas* & tenella sua pandit retia, quam sensibilia; ut ad ipsa specierum effluvia sentiens statim excurrat anima, & per placida sive leviter offensa se prodar sensoria. Sanguis qui an sit solum *anima purpurascens*, satis à philosopho disputatum est, se saltem per operationes suas defendat animatum esse, & voluntarium habere motum, præter illum circulandi. Nam cum sperato vultum afficias objecto, statim in illo stagnat conscins cruor, perturbatam aspicias & confusam faciem, cum Amore, *spe*, verecundia dubie coloratam, & si pateret devotum pectus, cor intus frigore strictum & glaciatum; solum amoveas Numen visibile, & iterum pallescentem habes & niveam superficiem, *anima* cum calore etiam intus reducitur, quasi per contrariorum dominationem vivere mus, & sanguis etiam *circulatum* suum haberet *antiperistaticum*.

Dum

Empedocles?

Dum pulsatur *pectus desiderii*, tacita, voluptas quædam & *Desiderium*
 inclusa redundat. Nunc optat anima, & *votis* statim suspiria *soppresso mor-*
 succedunt, leviuscula quædam *tonitrua* pectoris antro, velut è *gis ascendit*
 nube sua, *murmurantis*; suspiriis succedunt natus, & secum *flagrantem*
 furtiva colloquia, tum tantillum damnatur *spes*, execratur ut
 tormentum aliquantulum dulce, laudatur *desperatio*, leviter sup-
 primuntur *vota*, sed ut flammæ coactæ, tantum ut ardentius igit
 nescant. Sonetur tantum *speratum* Numen & statim trepidabunt
 (velut illa vox incantantis musicæ vim haberet etiam) *sympathe-*
tica Cordis *Fibrilla*, resonatque tremulo suspirio percussa etiam
 illa fides. Sic *sperans* totus migrare solet in *spem* & *desiderium*,
 ut harmonicam suam in Musicam, qui licet aliud agat, & ignarus
 soli tamen ad numeros subsilic, & vel invito pede pulsatur humum:

Sperantis anima tota etiam est *Rhetorica*, in tropos exa-
 cticos, & in plurimas *Rhetoricis* dissolvitur *affectiones*; Nunc
Emphasi sua reservata objecti *sperari* magnitudinem celebrat,
 nunc larga quædam hyperbole illam prætergreditur, & nunc
 affabili *hypotyposi* absentem alloquitur imaginem. Excla-
 matio latibunda nihil aliud est quam *sperantis* *Eschophis*, &
 triumphantis animæ plausus; Suspiria sunt tantum *ardentis*,
 devoti pectoris *Epiphonemata*, & exhausta tandem laudibus
 anima dulci filer *Aposioposi*, quasi delicatula, ineffabilis objecti
desiderati natura, ejus etiam superaret eloquentiam. Aliquando
 cogitabundus in se revolutus est animus, & sic admiratione
sperantis spectaculi defixus, ut a cæteris functionibus suspensus
 sit, vi cogitationis plasticæ hanc unicam imaginem format, &
 cum illa totus implicatur. Phantasmam habet cum hæc unica
 Idea demulscam, & cum Idea tantum, cognoscit etiam *anima*
sperans, dum sic fingat, se tantum Umbra deceptam esse, sed sic
 placet decipi, & ut ingeniosior *Apelles* pingit vel ad sui ipsius
 deceptionem. *Avide* captat umbram fugitivam, & tamen sibi
 serio gratulatur fugam, *sperat* in distans placidam fruitionem
 & philtis etiam pellicientem, sed tamen horrescit propius
 accedere, & timer *frui*:

Vide per *Spem* & *desiderium* animam propemodum expira-

*Spes ignem
more fertur
in altum.*

Willisus.

*Interdum do-
lor & laci-
tia possunt ex-
primere spe-
rantis exa-
sim.*

turam, dum fingat delectabilem Ideam claustrorum impatiens
exhilit impetu, stupidam post se relinquit corporis molem, rap-
itur ad objectum, & ad illud tendit *vibrans* ignium more,
quasi proprium ad locum aspiraret, & ad aliquod divinum su-
pra positum: *Spes* etiam suam habet, & sentit flammam, sed
tamen cupit ardere, & ipsis suspiriis arcanum eventilat ig-
nem; melius profecto Ille medicus insignissimus sui sanguinis
accensionem probare videbatur. Cum olim amatorie sperabat,
quam cum Medicophylice Philosophatur. Sed quid si *Spes* suas
etiam habeat lachrymas, non illis statim extinguuntur victores
sperantium igniculi, illæ tantum furivæ stillant Guttulæ, & sunt
insensibiles animæ prodiutrices. Vidi liquecentium illum ani-
marum succum per oculos distillantem, sed jucundus hic fle-
tus, non inclusi doloris omen erat, sed intempe voluptatis augu-
rium: parvulis hisce stillicidiis irrigatus ignis pascitur, ut tan-
tum altius assurgat & sursum vibret, dum ardentissime *spera-
tum, desideratum* est, inter dolorem, & læticiam vere commic-
titur duellum, nunc hic, nunc illa passionem elegantius expri-
meret, sed postquam aliquandiu lustratum est, mira tandem
& amica quadam victoria potiuntur, pares vincunt, & ambo
vincuntur, non lætandum est nisi per lachrymas & dolentium
more, læticiæ sese per laborantes effundit oculos, & sic recon-
ciliantur hæcenus inimicum par, *Fletus, &, Gaudium.*

*Spes vel in
hoc passio ju-
cundissima
semper illece-
bris stimulat.*

Sed dicas; *Spes* inter passiones Venefica est, per picturas,
Ideas, & imagines liquefacit, per ceream fingentis cerebelli-
tabulam; *Languidulam* extrahit vitam, adeoque crudelis est,
ut tandem penitus solum languescere quam ægre concedat,
in perpetuum allicit, & nunquam satiare solet anhelantem
animam; confitemur equidem hoc, sed erras profecto si illam
inde crudelem existimas, eo ipso benigna est quod continuis
allicit illecebris, nec ingraturum videbitur cum deliciis diu
languescere, gradatim placidam vitam exspirare, & tandem
nullo nisi cum dilecto *sperantium* angore mori; quam invidetis
speranti animæ & morituræ, cum æternitatis avida speret
& cœlo fruatur suis imaginibus anticipato! cum Cor quidem
videas agitatam, palpitanti verbere pulsatum pectus, Spiritus
prosilientes

profilientes, trepidantia labra; sed hæc sunt tantum extasis *Sper* tandem
 symptomata, non angoris; tum *spes* (vel in hoc saltem di- *in Fidem sub-*
 vina quod tacito suo influxu ducit ad cælum) facta est divinior, *limatur.*
 & transit in *Sacram fidem*; tum *Sperat* ~~interitum~~ *amorem*, ut
 lubenter pateretur ~~etiam~~ *etiam*; & verius in seipsa cen-
 sat ~~etiam~~ *etiam* fabulas, quam lubenter tandem expirat, quasi
est ~~etiam~~ *etiam* illam tantum *Sperasse*. Sic vivit, sic mo-
 ritur. *Sperat* ille beatissimus, quem nunc (licet absurde) mi-
 serum fingamus, statim ipsa contradictoria, nobis refragatur
 hypothesis, illa *Spes* benigna, & illa solum æque miseris, ac
 felicibus adulabitur, & nihil aliud quam felix, & contradicto-
 rium, *Miser Sperans*.

Philosophia Vindicata,

Sive

Pauperis Philosophi

Contra

**Divitem superbe Calumnian-
tem Defensio.**

Philosophia Vindicata

Pauperis

Philosophi

Divitem superbe Columnian-
tem Describo.

Ambiguo cuidam & interroganti, Divesne Felix habendus sit, an Philosophus, responsum hoc dicat, Dedicatq. J. N.

MODESTA quidem Philosophia nullo lascivo gaudet ornatu, nullo Rhetorico decoratur innocuis, sed simplex est, sed honesta, & [ut ipsa Veritas quam toties amplecti est] *Nuda*. Seipsam innocentis & adeo forsan ignotæ naturæ prolem agnoscit, miserrimam olim & infantulam, cui vel nasci crimen erat, & velut ipsi parvi literato barbara tellus interitum minaretur, furivum illa medicatur introitum, religioso regitur anigmate, & Velamen suum induit Hieroglyphicum, & quodnam ab illa vel exitum vel gloriosum expectari possit? quæ origine sua tam fuit *obscuræ* illam olim vel scire non liceret, & *quæ* nunc tropo quodam Metonymico nescio quo, & garrulis & levidensibus Oratorum argutiunculis, ut *Squalidam*, ut *pauperrimam* representant aurati scientiarum Sceptici. Sed Valeant hi, non illis auream suam invidemus ignorantiam. Sophisticata sua felicitate fruantur; & illa æque ac divitiis abundant: Sed te scimus, Oh Divina *Philosophia*, natalitius tuis obscuram; sed in eo (Divinitatis tuæ argumetum) incomprehensibilem, Mysticis solum Egyptiacorum Vatum Cerebellis, quasi æque Philosophiæ ac Religioni consecratis, primo dignaris innotescere, & sic Divini simul & ignaro Vulgo te Scire non solum Crimen erat, sed & *Sacrilegium*: hætenus verd te solum ut infantulam, ut in cunabulis tenellam, solum obtenebrato vidimus Aspectu, jam clariorem tuam indue Phasin, & protinus evanida stitcescet opum gloriola, *fulvum* erubescet *aureum*, quasi pueret scientiarum æmulum esse, & additos iterum reperet recessus,

*Philosophia
origines suas
obscuræ erat
sicut verbum
ornatus nuda
veragibile
tandem evag-
dit.*

recessus, domino suo mo destius metallum; ipse tandem Confitebitur deceptus *Dives* se haecenus adulterinum Adorasse Deum, se verè felicitatis penitus ignarum, & si ullius, solum miseris, scientificum.

*Philosophus
habet etiam
aurum suum
imaginarium
Chymici cui-
libet sordido
metallo pre-
ferendum.*

Felicior verò longe est status Philosophicus, nobiliora meditatatur Speculativus: Aurum, Argentum, cæteraque metallorum species, [apud inferos ex sulphure suo simul & tormento Concretas] ab avaro nostro luxuriose possidendas, lubentissime concedat, Non *Philosopho* placeat dulce illud tormentum dissecare; amare quidem ille potest, non cupere, hoc & ipso ut felicitate fruatur, cum quâ sibi serio placet, sibi serio gratulatur, atque triumphat; tamen & aurum suum habere potest, & sine labore sudabundo, quoties habet tantum Cogitare; aurum abstracte contempletur, & sic ut purum, ut defecatum, auro delicatula quâdam speculatione fruatur, & sic illius Ideam habet magis fulvâ, magisque rutilantem; Non ille *sapientia* esse ducit, & *Philosophi*, rapidas quasdam investigare Cavernas, & Latebrosos Mineralium recessus, ut sudore, tantum tormentum acquirat fossile, & miseriam elaboratam; sublimiora petit *Anima* sua, non Fodina, non Vaporis, sed Cœli, sed diviniore autè particula. *Illa* vel orbem ipsos *alata* supervolat & cogitabunda, unde terram solum fastuosis despicit ocellis, & sic Sarcasmo suo triumphat. Hæcine tam diu demirata est tellus? illène globus appellatur terrestris? quem suum esse, *Dives* illud animalculum, *homo* gloriatur, sic & punctillo meo gloriari possum Mathematico; hæc sunt, Emphatica *Philosophorum* gaudia, quorum *anima* prorsus Emancipata, vel aureas ipsas averfantur armillas, & effæminatum, mollem, divitiarum amplexum, ut catenas solum splendidioras, & tantillum magis gloriosas, sed liberæ, sed tranquillæ Vivunt, & ipsi cœlis, quos contemplari solent, Sereniores.

Sed fruiciones quasdam tibi, *Dives* *Angustissime*, minutulas, & inania solidæ felicitatis Umbracula non invidemus, sed gratulamur, sed miramur, & dores hæc tuas (ideo solum admirandas

das quoniam à Deo,) quantum possumus vel Elogiis recitare
conabimur. Tu quidem inter alios pulcherrimus incedis, & for-
mosus, & Sapiissime forma quadā ediscitū, quam nec *Demi* ipse
nec natura dedit, spectabilis; hæcine esse putas veræ felicita-
tis adminicula? hallucinaris Miser, nec nunc facio, non Vultu
vel ingeniose mentito deceptum speres Jovem, nec illum nunc
temporis invenias imbris suis auratis lascivientem, uti las-
civiores olim finxerunt Poetæ: non nunc *proceres* habemus
Deos, nec statim in Cælum capitur, & inter Asterismos for-
mosum confectatur Capillitium: hujusmodi jamdudum eva-
nuerunt fabulosa miracula; & cum illis Elythum quum cœlum
que suppositum.

*Dives tantum
felicis
umbram inso-
latur.*

Finge tamen, ut contendis, *Philosophum* esse Squalidum, &
deformem, idemne putas & infelicem: etas profecto, illum
inde magis spectabilem, imo diviniorē existimo; illa reve-
renda desolitas Romanorum olim vel orabat Flamines,
Sibyllas, & reverentiam simul illis conciliabat, & timorem;
non sua tam *verba* Delphos *responsa* dedisset, si non & facta
luridæque speluncæ, murrasset *Oracula*, & nos dum è pu-
teo suo sordido Veniunt, magis colimus Veritatem, & Philo-
sophiam: deformis, fortan, est *Philosophus*, ergone non ama-
bilis? Deliras sine, non inde solum amorem sibi conciliat
sed & adorationem. Nec perperam indi licet nimis Supersti-
tiosi, dum sui numinis imaginem venerabilius exprimerent,
terribilem pingunt & deformem.

*Philosophus
deformitate
sua magis
spectabilis &
venerandus.*

Quid fodes est, quam tantopore mireris, *pulchritudinis* illa
pelliciens superficies & reflexum lumen & dum vel maxime
splendescat, Umbra tamen, quæ visu fugacior est, & haud
quidem est spectaculum, eum inter spectandum evanescat, quæ
dum illam absurde miraris, desinit esse, propterea hoc solum dig-
nior, quam admireris, quod vel ipsa cogitatione celerior est,
Verissima quidem est Chimæra, nec unquam repentino
cogitatus superstes, lascive quidem illam aliquandiu con-
templaris sed solum in Ideis. Quisque & suam habet Vene-
rem, sed tantum ut Minervam, in cerebro, ubi leviori su-

*Divitiarum
pulchritudo
quam fragilis
& evanida.*

Quat etiam inconstantia quam olim in mari suo nativo pingu-
tur etiam, sed tunc in *Phantasia habita*, ubi autem
succedanea cogitatione delectat, & deformem, Ironice Iava-
bis Ethiopeis, & ille natus et deformiter albiancem, &
sic ad summum, *Pulchritudo* miraculum quoddam est arti-
cratum.

Tu *Dion* simul & cæcus Amasius foras admireris, Colores
generam succedentes, & Variatiles, ut rubeat, ut patiat, ut
lore suo magis inconstans amata muliercula, pergas decere
mirando, dum huiusmodi nitens, ipse tu tandem in paucis mi-
rabris in miraculum, concedas tamen *Philosophus* vel admiratio-
ne vix minori, Bombycinas suas pulchrius Variegatas, Va-
rieg; colorata Columbarum colla Contemplari, quo causam in-
venies, & dum in Microcosmo hunc imitatum, dum tan-
tulam adoras arcum non solum Seriem, & ordinem, & quantum
illi minori delicto totius universi compagem, & delectatulum
pulchritudinis natura Symmetriam Videris, vix profecto *Pi-
ctorem* superbe delectantem, ad speculum se te conformantem,
gestus imitantem, secum Consultantem, ut si dum solus
esset, in Ausis & publico veraretur, sed hoc *Natissimum*, non
Democritus in effigie scriptum, amare huiusmodi, etiam est
pueri, non *Philosophus*, ad perficentes speculorum reflexiones
Nutare, Saltare, tendere & Illa præpari, quam sibi ipsius ima-
ginem miraretur & miramur, iucundissimum *Philosophus*
sibi spectaculum est, dum intus in animam, flexiles &
reverfos retorquet oculos, dum illos claudit solum ut accura-
tus videat: quod dum ad cætera cœcitæ vident, tunc gaudens
seipsum intuetur, imatur, speculatur, & *Dion* Problematis
& amor est, & exemplum seipsum *Cognoscere*, &
facit etiam *Dion* exatius & latibundus, nobis ignorantibus
(& illi Vereor) Voluptatem, quod illi vir ingenii forma
in & Stomachi, *Philosophus* habeatur, dum cum tota sua sci-
entiarum suppellectile famelicus Pincepat Græculus educens
ille dapes molli deglutire solet & Sophigo, & in cibariis suis
delicaciis unaqueque sentitur etiam Ars Aronis, quod solum
ingenioso

*Dives tantum
saipius for-
mam admira-
ri solet, dum
Philosophus
totius universi
si pulchritudini
neg.*

*Non Dives
Philosophus
prescendus
quid delicatio-
rem in cibis
Epicurum a-
mulatur.*

ingenioso *Philosophum* gereret palato, & illud distinctiones suas haberet *Metaphysicas*, laetaretur etiam se *Visu* laetarentem & quod inter auratas nummorum superficulas vel ipsis luxuriosis debaechatur oculis, gloriatur demum arcana & inexhausta se *Screre* passum, quasi suis ipse pasceretur cubus, & ad miraculum felix esset *Exierit*; sed eo neque *Aristarchicum*, quod haec omnia cum mundo suo crederet aeterna; felix quidem, & sic ad invidiam videretur, cum vero nimia felicitatis suae tandem aestuat febricula, cum torreat, ardeat, ac si Metallum & in gloriosis *Avari* venis minerale suum haberet, & liquido fermentaretur aestu, invocet tum miser aurum suum, haud equidem medicabile, illo & illo solum *peribita* laborat *medica*, & cum illo miseratur *Alchymista*, cum curae antistat sollicitudine, & ex illoque molesto discedit iura satellitio, semper in Massam febiliticam, & exsiccatam calcinavit.

Sed *Magnifico* tandem dicat ornatus *Dives*, quod pectus & auribus incedere solet ornamento, & satellite gloria, dum *spendit* (ut i vellet) & *audet* incadit *Philosophum*, & vel ipsius paupercula natura bonis indigens, confestim hoc emicat & Scintillulae postquam tua, ut te *omnes*que puorum, sic solem suum & Planetas demicetur *Astrilegus* noster, sed & celestis illa Theoria, calorisque suos emittit radios, Vestrum Scintillatio penitus gratia est, neminem heu influentis sed tantum splendor quidem *unde* *pluribus* (ut olim apud *Diogene* *Rhilo* *sopho*) benigniorem intercipientem solem. *Aurum* omnibus hisce gloriolis (& vobis invitis) liberiore speculatione fruitur *Theoretice* dum te *Dives* egens, solum opes aureas fueris *Deas*, & sic divitiore essem, in ea te consecrasti. *Versificum* quidem, Sed & miserum, contradictorium, quod inter opes, inops es, & quibus ipse superis indiges *Idone*? & quoniam iam tendis *litigans* & *delinens* *Rhetorica*, confusa *Divitiarum* elogia, quid si verba non minus pendulas quam metallum & in eadem qua nummi *torque* & pendulet *liberum* *Quistoria*, de nummis, ponderibusque *ratio* *males* *instituta* *instituta* *Oratio*, quae solum in iugubrem desinis *Pathologica*, & interdicat *Itionis* te *miserum* *uridet* *catalogo* *Nihil* *bonum* *san*

Pompa ditescitium Scientia postponitur

tire solet quem tu, *miser Iosifus*, Infelicem esse iudicas; *beatissimus* ille scientiarum *philosophus*; cuius non febricitans sed illibata crasi circulator sanguis, *Philosophia* & fere divinis intumescit igniculis, adeoque tamen sedatus rotatur, ut in illo profecto vel ob hoc solum sanguineam massam, iudicares *animam*, quia aequae ad illam pacata est, aequae ferena.

Scientia literarum dominos evabit ad caelos.

Sed solidiorem felicitatem nunc recenseamus, qua nec frui, quam nec sperare potest, *indolens Divus*: cuius ipsa cogitatione trahitur in altum animus, & illius quod describit, anticipatione fruatur. Felicem esse dubitas? *Divus* habebitur *Philosophus*! Nec ut olim infelicior *Augustus*, cum aliquibus adjectis imperio, sed in sua tantum *Philosophandi* provincia; Res quaedam sacra est *Philosophia*, & illius studiosi venerabiliores ad aras consecrantur quam *Musarum* & *Apollinis*. Profecta Poetarum Numina! quae vel ipsa *Philosophia* carebant ad Deitatis suae perfectionem; Divinus Numen hoc nostrum dum omnia *scire*, solum, in omnia *philosophari*, dicitur, ideoque prospexit ne scientia haec, nobis tota simul indulgeretur, sed per vices nobis tantum, conceditur *scire*, *philosophari*, ne nimis audaces, evaderemus *sapientes* Deorum *simuli*, vel tandem ad ipsam Divinitatem aspiremus, & sic semper animus *philosophia* deditur ulterius aliquid expectare, nunc jucundum quid invenit, & delectatur, nunc divinius, & confunditur, & tandem *scientiam infinitam* esse concludit, & (ut numen ipsum) *incomprehensibilem*.

Anima philosophia dedita nunquam cognitione sua satiatur.

Proli Supervacaneis disputationum, leges, & formales Dialecticorum institutiones, dum inter angustos *Categoriarum* limitates, intra modos & *Syllogismos* compingere vel infinitatem, nec in posterum o *Sophista* tuis in disputationibus tam absurda videbitur in infinitum progressio; homo *philosophus* nihil aliud est quam *animal*, ut infinitum *progressus*; Semper irritatur novis ingenii simulis, & succrescente scientiarum acumine, exoritur indies eum sole suo novum meditandi Phaeomenon, & speculationes ejus cum stellis illam subsequenti- bus, etiam appellantur bellicae, Anima contemplativa cum caelo.

cælo sua toties contemplato movetur, sed perpetuitatem motus solum emulatur, non circulum. Illa vel æternæ scientiarum aviditate stimulat, & post mortem nullam aliam felicitatem esse ducit præter *Philosophari*: vel in terris transcribit Numen, & quam non assequi potest, amulatur omniscientiam. Probi vani, & ridiculi, immortales sphaerarum rotatrices, nulla alia est intelligentia præter animam philosophantis: immortalis profecto philosophus esset, & hoc solum caret ad Divinitatem complendam, nunquam Mori.

lin. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Dum ille *Theorieticus*, hic meditabundus, hæreat & versetur, dum per vasta librorum volumina, vel omniscientiæ propemodum adæquata, tantillum *Scire* studeat: En! protinus fata, crudeles Sibyllæ, libellos, foliaque sua proferunt, ingrata funeris Oracula: & nil nunc *studere* potest præter gravissimum illud *mori*, per fata, per *missiles* hosce cælorum *luctores*, immatura, vix scientiarum *Embryo* prensatur *Anima*, quæ raptui repentino parum per frustra luctata, suspitio tandem exhalat, & vitam, & *Philosophiam*: quam ad Nativum suum cælum iterum transmittit, sed tantum ut suppellectilem ad ades condiscipulis, quo tandem *anima* nunc in ætrem *dissoluta*, & per illum *Regabunda* aliquando *decursum* est, & præmissas hæc scientiarum porcionculas æterna speculatione consummabit.

Nec hic tibi fideam *desiderium* illum *Syracusæ*num, vel hucusque Deorum æmulum ut globos, cælosque suos, etiam vivos fabricaret, & eousque divina *Matheseos* progressa potentia est, ut propemodum crearet, ut, quem non fecerat orbem, tamen imitaretur, sed dom ad hoc quidem sapiebatur ad *eratem* devenit, est quam (nos ad ultimum haud longævi) senilem appellamus, Cum statim senescens in facie *rugosa*, lineantur *figura*: angulos aspicias *præteritos*, circulosque *desiderantes*, ut etiam e vultu senili *Mathematica* tua deducere possis *Corollaria*: *ætas* incedit ipse *Mathematicus*, *incertus*, & post *fulguram* peripheriam tantillo tempore contemplatam, nil nunc nisi *terram* & *centrum* speculatur: Cum sic circulis, circinifque suis inculmberet ut fatalibus filis Sorores, cum leges fatu-

obom

rum

Vita brevis
potissimam in
philosophia
lamentanda
est.

Quam stupenda
fuisse *Matheseos*
progressu non
tam cito satis
occubuisse
Archimedes.

tum vel ipso mōtari videretur Archimedes; Erit infortuna-
tus haereticus; & vel si ipse tibi notius) inter illos si-
gurasque suas occiditur; & totum illud; quod modo mente so-
lum adeundum erat; nunc oculis contemplatur; dum Jura Re-
geique Polorum scrutatur; super illos rapitur; & dum plus sese
tentat; finem *iniqua* fata poluerunt & *vina*; & *problemata*.
Quisquis ita inde perveniret *audax Philosophia* si semper hic
studere liceret? 3. *De his* *undique* *philosophorum* *philosophia* *in* *ut*

Studiosus ocu-
lis captus per-
fectus intue-
tur.

Sed ut sensu carentem, ut stupidum irrides *philosophum*; nil
videt (inquis) *Democritus* noster; nil loquitur; solum Move-
tur; & ut *doctum* incedit Automaton; in hoc iterum quam
maxime deceptus: exinde *manans* illam & *imperfectum* esse
judicas unde pro divinitate sua peritur argumentum; quo magis
sensu deficiat; eo propius ad Deum accedit; solum me-
ditando; speculando; *Deum* amulamur. Senso sitis cum il-
lorum functionibus & animalcula *Bruta* fruuntur; & deducunt
illorum officia plusquam sensibilis *Homini*. Quia *Unico* *desunt*
obscure profunde meditantur; ideone *hippocentem* illum existi-
mas? hoc profecto non est *creatura*; sed solum *acutus* vi-
dere; sed alius *Philosophum*. Sic dum res suas minutis; vel
oculorum acie fugientes; formaret; ordinaret; perspicit
cuius artem *deatre* videtur; & dum de *moleculis* *Atomis* que
suis Philosophantur ingeniosiores Atomistæ; non ad cetera
lippunt sed contemunt; non *oculis*; sed tantum *assata*
quidam *creare* laborant; nec in posterum illorum *mutetur*; *quod*
ita solum *caca* reputetur *superbia*;

Non stupidus
est Philoso-
phus; sed solum
meditabun-
dus.

Nec ulterius illum ut *stupidum* irrides; vel ut *Machinam* tan-
tum satis *ingeniosam*; non in flammis & *trumpunt* solidiores
anime meditantis igniculi; qui semper *assatores*; *foventur*
cum inclusi; neque illorum *Spiritus* dum *intus* *amantur*; va-
pidos magis esse concludas; sed tantum *minas* volatiles. Non
illos *mutos* etiam existimes qui silent foras; *hesitandi*; &
in libros altius *desunt*; *Pythagoras*; hoc non statim est *omnino*
cerre; sed potius *intuitivo* *Consulari*; (silentes *discuntur*)
Cogitatus & *Phænomena* *scilicet* ipsis *in* *vicem*; Angelorum
modo

modo Communicant : nec demum est quod illos, ut non videntur respicias, & ut machinas veriores quam quas illorum aliqui Delirantes, humanum genus esse docuerunt. Cum illi vel Mathematicae demonstrantur vivere, quam bene dicas Philosophos Cogitare, illud Problema quidem est verissimum unde nec aliud, & *Divine Grotii*, deducere possis Corollarium quam illos Vivere, eoque vobis indochis vitalior est Philosopho quo cogitabilior.

Est tamen *cæcus*, esto *stupidus* ille, non tamen vel hoc illi veretur in ridiculum, unde venerabilior existit, & miraculum potius invidendum, cum subtilis ille *Metaphysicus* solum divine forme occurrentibus consumpsit aciem, splendore suavitatis confusus & excecatus : Mens eius quantamvis capacissima, totum non capit Deum, sed dum *Tu* miser ad solem tulum lippas, vel refracto lumine perfractus, dum vel in emananti lumine rivulo Lymphatus immerita lumina claudis : Ille perfricator *Aquila* per debiles radios intrucit vel inordinatum Luminis Oceanum, & Deum quem totum non capit, reflexione speculatur.

Est *stupidus* etiam; neque hoc irride, cum tam Criticas formamvis Angelorum Ideas non potest non hebecere, & post speculationem adeo *subtilem*, vix sit non *crasse* Minerva. Cum sic sublime mediretur, non in studio, sed in admirabili stupore solum progressus facit, & quam bene sit attonitus cum post meditationem adeo difficilem in hoc tantum *Scientificus* evadat, ut cognoscat obiecta sua solum se demirari posse, non assequi : quamvis vero tam ardua sit illorum intelligentia, infinita, Mystica, & spiritibus nubibus obvoluta quam ipsum coelum illorum habitaculum, venior attramen *Philosophus* est *Mystagogus*, quam ut absurdus Poetarum imaginibus representaret Deum ; non illi dat oscula, Contractus, & amplexus, & ingeniosis multa divinitatis Contradictoria. *Theoreticus* ille fluctuanti cogitatione Navigat in ipsum coelum, & limpidiorum aliquantulum Numinis Ideam format dum ille Deum suum contempletur, æstu quodam, & divino fervore procul

à terris

Conceditur
Philosophum
aliquantulum
cæcutire.

Conceditur
cansillum, esse
stupidum & d
clausa recense
tarum animi do
- - - - -
- - - - -

à terris rapitur, & conspectu mortalium trahitur in altum, quasi cum illo Numine solum conversaretur, quod intelligere tentat; Vos interim ignatos & otiose discentes infra relinquit, *miseris* suæ felicitatis, & *mundis* spectatores.

Vera felicitas ignarus hic mundus est & hallucinatur.

Quidni autem in cœlum tendat cœlo dignior quam terris *Philosophia*? nos forsan nimis ambitiose credimus humanum Vultum & *Angelicum* esse, quantum divinius esset *Philosophantis* imago. I cœlum iterum pete tuum, quid hic nooncum, quæris veritatem? credula Mortalitatibus est decipi; Universum hoc sædatur, quod vel ironice Mundum appellamus, solum latiores suos habet anfractus, & confusior est labyrinthus, ubi ignari nos & Vagabundi, per tortiles & varias rerum ambages per eluctatum miseriarum ordinem, seriemque, tandem in *sepulchrum*, in voraciorem incidimus *Minotaurum*, cum tam diu *miseri fuerimus*. Fata fallacia gratum nobis adulatur non esse. *Morientes* hallucinamur, blandimur æternitatis & Monumentorum umbraculis, & cum tam diu vixerit & infeliciter deceptus homuncio, satis esse ducti ad immortalitatem modo *subter terram* habeat halituosum cadaver, *supra* famam halituosiozem, & nihil *magnificum* præter illud in marmore blandiens, *Hic Jacet*.

Philosophus velut aliquid sublimius, non, ut ceteri mortales, fato occumbit.

Non sic Moreis O *Philosophus*, propius ad immortalitatem accedis. Corpusculum illud tuum systematum ingenium, & totius *Vastæ philosophiæ* repositorium est, dum illud in rogo suo dissolutionem patitur, solum agitur *Philosophicæ*, & cadaver tantum in principia sua resolvitur, non *philosophus*: ex cineribus, ex flammis generantibus, tum illius *animæ* juvenilior, ex surgit *Phoenix*, quæ per posthuma Volumina (*sapientis* in lucem edita cum illam eruditus *auctor* deseruit) superstes est; scriptisque suis post mortem tantum vitam ducere videtur *virtualiter*; post obitum superest *philosophus*, & *puriori* vescitur auri scil. *fama*, & *æternitatis*, cum ille labantem suum, & extremum exhalaverit spiritum, statim spirat *alienum*, & qui modo suo tantum, nunc *alterius* in ore vivit. Nec nunc tam agre patiaris animæ tuæ separationem, non in posterum expires inter *gemitus*,

gemitus, & suspiria, illud *divitis* est qui moritur, & timet
mori, cujus anima ut metallum & obleratur, & quam ut va-
pidum & reluctantem expirat halitum: *pavior aura* tua est,
cujus domi extremam particulam emittas amici tui Philologi le-
gant; Sic nihil ad Philosophum spectat ficta poetarum *Mors*
& *Libitina*, sed verior solum, quam ipse docuit, *Metemphor*
is; non ille *moritur*, sed tantum in alium *transmigrare*
videtur.

Sic placidus occumbit ille, nec aegre ferens, si forsan mag-
nifico careret marmore; solum securius, absque invidia, sine
Mendaci, sine blandienti dormiret Epitaphio: attamen & ille
suum etiam habet *Manuscriptum*, idemque libellus & philo-
sophi vitam exhibeat, & Monumentum; dum hominem tuum
& *Spiritus* virtutibus expolias, fac & nimis propter famam &
immortalitatem tuam sollicitus, qui simul & *Heroin* Monumenti
stucarius; Nec tibi (domi inter vivos satis ingrati) nunc offi-
ciose ponant *Athenienses* Marmora: frustra tibi mortem intule-
runt, ut *supervacua* tantum *liberalitatis* donarent; illi solum
stipendium tibi posuerunt tempore ruinarum, tu ubi *met* *eternum*.

Nec tua, (*Mis Philosopho*) post obitum migratilem post mis-
silem animam, sine lachrymis, sicca celebrantur funera: non
equidem exsequiis tuis plangunt (nescio quæ) *fida Camena*,
non Musarum, vel falsa Chimerarum cohors, quarum (si tale
genus unquam fuisse) ne lachrymis quidem credendum erat,
sed *viduata Natura* dolet, & te querit ut absentem Amasium.
Tu *Furiis* veritatis *Capido* illam per subtilissimas suas am-
bages, per abstrusos Labyrinthos insectari solebas; illa petit
arbores *insectata Daphnes* æmula: Tu Divinior *Apello*, illam
per Corticulos, & membranas, per succos, & medullas, per
totam & elegantem plantarum *Anatomiam* investigas: abdi-
tos illa petit, & arduos mineralium recessus, & ex ignotis
principiis concreta, mille ludens figuris, fallacem meditat
Proteum, à te subtilis prensatur & tortilis anguis, & ut *ingo-
nissor* *Oedipus* totius orbis ænigma resolvit. Vidi fornacibus
inclusa Metalla, quam aegre suam patiuntur *Analyfin*, quam

Non de mat-
more multum
sollicitus, sed;
samen habet
Monimentum
& quovis ære
perennans.

Natura dolet
Philosophum
Moriturum,

oculis Bamulis intus cateantur principia, quasi tibi Naturam elaborant rebusarentur; Tu pendissimam rerum faciem, per transpositas Corporum Molecularum, solum confusa legis. Veritatis *Anagallis* ut bene philosophari, ut recte Verum cognoscas, ad Elementa, ad subtilem materiam pervadis, Tu tenuiora corpusculorum effluvia contemplanis, & ipsas vix sensiles specularis Atoms. Quam mira nunc voluptate vides. Naturam ipsam in vitris laborantem, & illam hactenus fugitivam, & Tubis & cylindris inclusam; dum mille modis gyrisque sese expedire conatur, quam te nova rapiunt Phænomena & succrescer altius philosophandi materies! ; proinde

Experimentum
Torricellia-
num.

Sed quorum tendis *Philosophia* & nimum est Deum agere; tu tamen nimis ludas artificisam inferre potes nequam, *librem* & artibus *Vitam* relinque. Animalcula Vidi in Vitris philosophice morientia, quorum animæ non exsunt, sed *machinis* extrahuntur, ac saltent, discurrent, palpant, & per vires inopinanter amissum querant halitum. *Mythodæ* sentiunt Mortem, & mirantur se sana moritura, & parum per frustra retrohæntibus spiritum Moleculis, & fibrillis, Lethifero tandem artificio succumbunt attonita animalia, & ingenioso deliquio; sed quia adeo caudoliter exhalat spiritum etiam benigni Numinis instat Inspiret *Pneumaticum* noster; spirituosos immo vitales profert igniculos, & volatilibus illorum quasi tot animarum effluvis, vitam vel ingeniose *factam* hauriunt anhelantia cadavera; *arte* sublimatam respirant auram, & statim *micant* iterum arteria, stagnatus & strumosos in vasculis Cruor spiritibus iterum *rarsit*, *sanguificat*, & in circuli suo solito glomeratur; Mirantur stupendam Metamorphosin resuscitata spectacula, & attoniti circumspiciunt vix minus attonitos spectatores; non ulterius fabulosum admeris Prometheus, Vides hic Spiritus igniculos, profecto quasi tot æthereas particulas de cælo vere furatas. Nec hactenus tam absurde disputatum est an Anima sit Ignis, illud olim argumentis solum probasti, nunc *experientia*.

Sed leviuscula quædam hæc sunt artificia, immensum illud cælum

In Machina
Pneumatica a
clarissimo Boy-
lio ad per-
fectionem ela-
ta.

Spiritus salis
Ammoniaci,
per quem vel
animæ fugitiva
revocatur, vel
nova suppedi-
tatur unde
mira nobis
im-oscet
Chymia pro-
gressio.

lum in *Vicinis coarctare*; non ut doctus olim Syracusanus solam imitari, sed & *deducere*; Solis cursum, Lunæ laborem, Scintillantes Stellarum Asterismos, atque omnia quæ vel in *distans*, ignarum vulgus, tantopere miratur *Phænomena*, felicior ille propius *adducit*, & speculis contemplatur: spectat ille nubibus suis inclusa, *semiformata* Meteora; Dum adhuc exitum suum querant & murmurent, ille videt *reverberata* tonitrua, glomere suo cælum percurrentia; non tecum, O Poeta delirans, absurde fingit Vulcanos, Cyclopes, Æolos, & aërios multos ignium & ventorum Machinatores, non ille perspicacior hisce fabulis æque ventosis hallucinabitur, sed in seminibus suis nitrosis & Sulphureis ille speculatur vix *Embryonata* fulmina; & priusquam tremula febre sua correpta tellus *quassatur*, *trepidatque*, ille vel ipsa studet *Symptomata*, ut in cryptis Subterraneis inclusus mumuret aer, ut *Diafoles* suas pulsusque *Pneumaticos* patiatur propemodum *animata* terræ superficies, hisce præmonitis quam feliciter incolumis evadat, dum *Diveris* infelix & ignarus horrore tum vel ipsa tellure trepidantior, per *fissilem* evanescit *hiatum*, & cum auro suo repetit iterum abdita Mineralia: & sic vel ad ipsam *Esse* conducere videtur *Philosophia*.

Quam jucunde spectat in vicinis suis concavum cælorum peripheriam.

Terra motus prædicere possit & sic saluum eludat hiatum.

Naturam ubi vel modeste celatam *curiosus* ille rimatur, Sym patheticum, & occultum, (hætenus Philosophorum *approbria*), ut absurdum refutat Epitheton, dum id genus etiam intelligere tentat; quam tacito gaudio Magnetis & admiratione *rapitur*, dum illecebris occultis, & appetitu nescio quo ille Chalybem attrahat etiam *libidinosum*, qui mutuis tandem & lascivis amplexibus *coalescunt*, ac si Natura res & inanimatas Veller esse *pronubas*, vel saltem *ineffabili* quodam amore *Conjunctas*; Voluptate super dum miram hujusce Cupidinis Philtrem evestigare Conatur, Videt Lapidem obscurum, vilem, ardore suo flagrantem, & vel ipsam silicem duram, præposterum mollis desiderii subjectum, quæ hic non, ut solita est, tela reverberat, sed *Saucia* sentit amicum ferrum, cujus & scintillæ fortiter *Elisæ* & *igniculi* profecto dicantur, & amoris *incendia*; sic forsan molles suas habeant flammulas, etiam si

Philosophus qualitates etiam occultas evestigare conatur.

Atomistarum
opinio circa
magnetem.

Galenus ad-
versatur illo-
rum sententia.

Sententia Car-
teſiana.

Scepticorum
ſcientia eſt ne-
ſcire.

Philosophus
vitam poſt-
ponit ſcientia-
rum acquiſi-
tioni.

Ariſtot.

dura reputentur marmora, & patheticis Amasiorum precibus *ſurda*. Nunc Oedipus ille per Corpusculorum effluvia zigmaticum hoc Naturæ Problema reſolvit; perſpicax intuetur, * ipſas *removes* Atomorum *effluſiones*, ut ab illis in orbem propulſus aer, gyrisque ſuis *tremulum* ſecum arripit *ferrum*, ab anſulis magneticis preſſatum obſervat Chalybem, & ut cate-
nulis, & gracilibus Atomorum hamulis trahatur *amplexus* hoſce cupiens *Metallum*; ſed irrides delicatani hanc hypotheſin inſulſior Galene, nec concipis ut tanta trahatur moles, per tam minutulam corpusculorum exilitatem, haud tamen ad-
vertis ut tui corporis ingens moveatur ſtrues, per Spiritus hoſce tuos animales, vel per Atomos aliquantulum minores, nec in hoc delirantem eſſe puta *Philosophum*, ne *majori delirio* vel ipſe labores medicus; Nunc ille magis dogmaticus evadit, & propemodum *Mathematicæ* ſuum explicaturus eſt Phænomenon * ſentit particulas ſtriatas ab utroque viciffim egredientes, ſemet invicem *complicantes*, Mutuis illecebris ſeſe pellicientes, donec tandem coeunt (pene dixiſſem) *animata Mineralia*; Et poſt omnia cum aliquandiu fuit *haſitabundus*, poſt quam inter *magnetica* variarum hypotheſium *alleſtamenta*, ſtetit ipſe *Nutans* & *ambiguus Chalybs*, tandem placide conſuſus, iterum virtutem hanc, fere Sceptice definiret ſympathiam, & illam lubentiſſime veneraretur ut Numen aliquod occultum & incomprehenſibile.

Quam Scientiarum *avidus* conſtanti meditatione pellicitur ad veritatem, & illam vel vita chariorem exiſtimat; quam Entheus, non furens peris Æternam tuam *Empedocles*, nimium eſt per ignem, & e *puteis ardentibus*, veritatem eruere, cum tam diu philoſophiam tuam, nunc temet ipſam in principia reſolvis, quam *nobilis* proſpecto periffi *rogo*, nec cineribus tuis (vel adhuc calentibus) dederit urnam, *Roma ſuperba* nobilior, nec tu ſanguinem ulterius ſingas animam, ſed ignem, ſic *ſubterraneus* incedas *Philosophus*, & per non *vidtricis flammæ* veram immortalitem acquiras, & in illis perpetuo *triumphantem* ludas *Salamandram*. Hic & ſpectare videtur, * *Peripateticus* ille meditabundus, dum Euripum ſuum obambulat,

&

et *fusus* oceanus *fusus*, refluxusque specularur; quam anxie causam inquirat, rimatur, sciscitatur; negat, affirmat, & similes aquarum aestus & reciprocos imitatur confusus animus, tandem quos non mente capiat fluctus, ore trahit, & auribus, donec simul undis, & fluctuanti cogitatione sua *Lymphatus* Cessit; Sed non sic te ô felicior (hujus xvi) *Philosophus* pontus habebit; in maris equidem fundo veritatem quæris, sed sapientior urinator factus, ingenioso quodam artificio salvus eludis aquas, 1 Vel tecum agnosceret *dominam suam* in cælis, refluent Oceanus; 2 Vel fluxum admirabilem telluris hujusce motu Mathematico conciliatum; 3 Vel tandem per vortices per cælestem materiam, & æque fluentem demonstrari potest quæsitum problema.

Miremur etiam à te res & infinitas ad decenarium redactas, in angustis Categoriarum ergastulis compressas, ut non solum *Homerum* sed & *mundum* habeamus *Nucleatum*, Utrosque fines terræ (quos nec sol ipse valet) Philosophantes prospiciamus, & dum tu, *Dives*, glebam fundumque tuum, ne quidem Isthmum, sinumve glorieris, terram & Oceanum, & quicquid polos interjacet *ingenioso delirio* possidere videntur Geographici, sed ut ille sœlix Philosophiæ deditus est, sic & Religioni, si numquam Philosophatum fuisset, feles, catulos, & quotquot bruti os *adorant* deos Egyptii superstitionis, vel adhuc Veneraretur ætas ignara. *Divinus* semper habebis O Plato, & mysteriorum facilis iudex; Dogmata tua velut Oracula quædam divina cum amore redundant, quæ vere docent lascivientem Amatorculum *Amare*, nec ut cæteri mortales quorum animæ vel ante mortem transmigrasse videntur, *viventis Brutorum apographa*, sed reflexionibus & Idelis, Angelorum modo procare docet per *missiles* oculorum *radios*, & innocua *liquefactum animarum* effluvia: ille Metaphysicus etiam causas cum eventis, effectisque suis leviter repugnantibus, ingeniosa suavitate quadam conciliat, Numen specularus est ipsum, quod ad studium non alio Pelliciebatur philtro quam admiratione, & ex deo suo toties admirato vix evaderet non aliquantulum divinus; Et tibi debetur O Socrates, si moralitate tua mansuescat ferum illud humanum genus; tuum est, si diffidile

Seneca
Sententia
1 Aristot.
2 Epicuri, &
Gæsen.
3 Cartesii circa
fluxus Oce-
ani.

Logica.

id est
non est
non est

bile.

bile refragemus agitata pectora, & vel ultra bruta sapiamus.

*Ignarus Dives,
qua maxime
ante oculos
versantur non
intelligit.*

Die mihi si possis ignare *Dives* tantum hæc leviuscula, ut solvatur *lachrymabilis æther*, & ut distillans aqua in sua *glomeretur stitlicidia*, ut *Crystalla* (vana tua forsan & non intellecta supellestilia) e puro suo concreta sint golu, ut tua tandem vel nutritiva vesceris aurâ; vivis equidem & spiras, sed brutorum modo, Causam ignoras, & respiratiois organa: solum oculorum aciem possides, ingenii nullam, & sicquem non comprehendere possis philosophum, contemnis; illum forsan admiraris qui solum umbram hominis in tabella designet, qui tantum *elegantis* pingendi *minutias* assequutus est; ut laudes delineationes accuratas, oculorum *fulgur*, vel viventium æmulum, capillorum *elegantiam*, *venustatem* oris, & totius vultus illecebras propemodum in ipsa pictura procantes, & hæc simulacra tantum coloratam vitam agentia in angusto tuo quam ornate suspenduntur edificio; (sed quam misere, languesceres, O delirabunde Senecio, si tibi pictæ solum apponerentur Epulæ? si tuus & appetitus uti vilis pasceretur imaginibus) tu tamen ingeniosorem illum irrides qui maris *fundum*, terræ *centrum*, cælorum orbes & *habitacula*, delineare potest, qui mores, mentes, passionēs, & totum tam accurate describit hominem, ut è scriptis propemodum *reflexa* reverberetur *imago*, & quædam Universalis *Idea corporea*; qui naturam pingendo omnem artem, & *naturam* ipsam excelsit qui illa pingit, quæ vix pingi possunt, quæ flexibus suis decipiunt artificem, & subtilitate sua ipsum eludunt penicillum.

*Philosophus
non decorem
observat.*

Nec cum fannis & multo scommate tandem illudas honestam *Philosophantis* simplicitatem; totum in scientiam migrare solet *Animus* philosophiæ deditus, ut nihil aliud curare videatur præter scire, non ille decorem observare solet, non affabiles nurus, non gestus adulantes: officiosam hanc vel è scriptis excludit elegantiam; non ibi fucus quidam adscititius rudia ejus decorare solet systemata, non phrasium *phalæra*, pompa *figuratum*, & sententiarum *Majestas*, ille clarâ verborum significatione, dogmata sua tradit, nullo splendore mutatio,

matutio, sed ut verior sol propria & perspicua luce peragat
cursum suum Philosophicum, colligit, eligit, & e diversis
unam componit philosophiam, quæ cæteris perfectio evadat,
quam statim colit, veneratur, & huiusce sui numinis Ideam
ex omnibus aliis maxime delicatam efformat; sic literis enu-
tritus tandem ad senium ad immortalitatem adolescit, nec
nunc per multiplicem annorum seriem, mutatum, ignotum, &
pene Metamorphoseos apographum, irride *senem*: tum primo
bene *Philosophatur*, cum senescere coepit, & altius medita-
tur, cum *hebestat*, dum in alta meditatione defixus incedat
nostrum incuriosus *senex*, quam stolide statim à nobis deli-
rare dicitur, cum placido fervore quodam, erudita sua per-
legat Metaphysices systemata, dum vel extra se rapitur ad *sa-
cras* Numinis & Angelorum *Ideas*, solum *doctius* illum insanire
putamus; prohi vana suspicio! & verius delirium, ille tum
nullo modo furiundus est, sed *Entheus*; non delirat, sed so-
lum nimis & ultra nos sapit; ætas, illa ludicris, & lasciva,
Philosophiæ Syrociniis ne quidem adaptata est. Quam assi-
due literis incumbet *adolescentulus* & pedibus, & genio *Vaga-
bundus*? dum spirituosior ebulliat sanguis, & petulans cere-
brum ad procantes pelliciat *Ideas*, quam alte speres illum me-
ditaturum? quam sibi reverentiam conciliet puer adhuc im-
pubes, & ne quidem barbarulus? illi rugis, & canitie, *tre-
menda facies* ut sacrum aliquod, & divinum non tantum reve-
rentiam sed & tremorem incutiat. Vidi *Philosophantem senem*,
mystice loquentem, & dogmata sua quasi tot oracula *proferen-
tem*, quam veneratur illum Auditorum *corona*, quam avide
captant axiomata, Theoremata, & quam ad illa stupent, quæ
non intelligunt, dum librum tandem claudit, & *verendum*
fideat *Oraculum*, quam *bibulas* illorum aures (& quasi plus ad-
huc experiscerent) *pendulas* relinquit, & *hiantes*: Vidi Ty-
rones erudito duello *triumphatos*, per Methodicam, & ordi-
natam disputationis aciem *profigatos*, dum solus tandem are-
nam possederet invincibilis ille senex, inter arma, syllogismos,
& sophismata *triumphans*.

Nec tandem, nimis officiose *Dixi*, miserearis hujus senii
forsan

*Phil. senescens
Venerabilior
est.*

*Reverenda
senectus stu-
diis magis, quam
commodata
est.*

*Philos. non
solitarius est,
ut vulgus ig-
narum opina-
tur.*

forſan, & melancholiz; illa ſolitudinis ſpecies, quam maxi-
me conducit ad ſalutem; floruit apud Heraclitum & forſan
Vegetior, etiam *Lachryma rigata* Philoſophia, ſed tamen
Philoſophus nunquam ſolus eſt, dum inter libros vagentur pe-
regrinantes oculi, cum enim in aliquod ignotum, & abſtruſum,
deſexus eſt calamo ſuo ſacundo tacite conſabulatur, cum placi-
dam & ingenioſam formaverit Ideam, cum ipſa cogitatione
delectatur, & tacita ſeſe prodiſt hæc Voluptas, per Philoſo-
phantium affabiles nutus, placidos riſus, varioſque geſtus, ha-
bet etiam philoſophia flores ſuos, hortuloſque ubinam & in-
ter luxurioſas opinionum varietates, (non ſecus ac natura ſua
toties ſpeculata) ludet ipſe *Philoſophus*, ubi cum delectu Va-
gatur, & diligens ille, velut *animaculum* illud *Melliſcum*,
laſcivo quodiam ſtudio undique *succida* ſuas carpit *hypotheſi*,
& diligentia ſimul & iudicio ex omnibus colligit argumen-
tis, Nec in poſterum illa mentis operatio, *Judicare* profunda,
moſta reputetur, poſſumus & cum iudico laſcivire, modo
Philoſophemur.

*Conceditur eſſe
melancholicus
ſed in illa
ſemper ſa-
licior eſt.*

Eſto tamen meditabundus homo, Solitarius, etiam & me-
lancholicus; illa temperies quam bene meditationibus accom-
modata eſt: ſolum mentis eſt ſeceſſus, & anima ſic intus co-
acta, altiſ omnia pervadit, in ipſam materiam contemplatam
penetrat, & deſcendit; accuratius ſcrutatur, notionesque ſuas
habet perfectiores, & dum in unum intenta illud *formatrici*
cerebro perſpicacius inurat, inferibatque: ſic hæc animi tempe-
ratura vel ad hoc conducit quod perſpicacior evadit *philophus*,
intus retinet animam, à corporis concretionibus *abſtraham*, ab
omnibus Curis præter illam ſtudenti *vacuam*, & à rebus, &
negotiis, ſui Nobilioris fati contradiſtoris, *ſemotam*. Quam
bene tibi gratularis melancholiam (*Stagirita*) tuam, nec im-
merito Spirituoſiorem poetarum, & Oratorum irrides tempe-
riem, qui dum Fabulis, & Myſteriis, Metophasis, & Allego-
riis & toto genere Rhetorico vel in ignem tranſmigrare co-
nantur, omnia etiam (nimis *ingenioſi*) cum ſuco, fumoque
perturbant.

Sed

Sed nunc, non amplius irride (*Sollicitabunde Dives*) hic miseris potius, & invidens, animæ placat, sibi *vacantis*, felicitatem; quicquid rebus ipsis deest ab opinione *Philosophantis* suppletur, & sic saltem *delirante* quâdam & *suppositiva* felicitate beatur, securus ille fruitur *hypothetica* sua beatitudine, quæ non ut opes vestrum *levidenses*, & *volatiles*, vel eripi, vel surripi possunt, ille sic major est quam cui possit fortuna, vel ipsa potentiora numina nocere, spernit Insensam meretriculam, nec timet iratos deos, qui vel ipsi, vix felicitatem hanc eripiant philosopho, nisi vitam simul & cogitationem, eandem habet & cerebri, simul & sanguinis, *effervescentiam*, nec lascivus ille fingendi calor languescat, priusquam & naturalis defuerit, sic idem est philosophum, *infelicem*, & *neminem*, reddere, ne c ficitia sua definet secunda fortuna, nisi totum & animal *cogitativum*.

Proh frustra Consultis *O Parca*, nihil à *Philosopho* eripiat; ille nunquam amittit vel amicum vel objectum amabile; *ambrosilem* semper illius habebit *presentiam*; & quod non oculis adeundum est, eadem voluptate, mente fruitur & Ideis. Quantumvis verò se sic felicitare potest Phantasia sua, & nulla non voluptas sit nativa fingentis cerebri proles, non tamen cum insania lascivire solet, non sibi fingit quas contemnit, aulicorum opes; Principum pompam, Imperatorum majestatem & adorationem; hæc Magnificencia solum secum tumultum trahit; & forsitan Diviti deliranti confusa sua perturbatione miserie placeat, illa minime *Philosophantis* cerebellum delectaret, sed confunderet; & sic dum Tu *Dives* veræ voluptatis ignarus, multo cum Auro confuse splendorem admireris Regiam, *Ille* magis solitudine sua *superbus*, per sylvas, per opaca delitescit nemora, ubi majori voluptate *Philosophatur*, cum per arbuscula rutilantia spectet languentes radios, cum mortuus *Sol* & occidens, (quasi Noctis adventitia conficius) Horizontem suum pudibundo quodam rubore relinquit. Dum Tu superbe petis Regum palatia, & *sumptuosos* negotiantium *Sreptus*, *Ille* (silentii magis ambitiosus) *regaliores* petit populorum *umbras*, quæ stridulo suo murmure

& blandienti trepidatione quadam, non ut aularum strepitus, somnum & quietem impediunt, sed potius suadent, quibus & in umbraculis post mortem ludum & delectantur, vel ipsæ redivivæ *Monarcharum Umbrae*.

Ingens Tu *Dives*, & *Polivens*, quanta cum solitudine Spectas? regna sua tandem felicitate laborantia, dum illorum fata perpendas; & angore sollicito spectas distortam, & confusam rerum omnium faciem, dum crudelem & per plateas viasque triumphantem hostem aspicias, bella spirantem & incendia: Dum quaqua versum spargit neces, & undique dominatur sanguine solum purpuratus ille *Tyrannus*, terralque cruentatas, & multa cum cæde madidas, pax tremibunda relinquit: Non hæc terribilia quietum, & securum turbare solent Philosophum; cujus anima nunquam ad pompam, ad felicitatem lactata, non omnino pariat miseriam; Autum, argentum, & cætera vana ditescentium supellestilia, ut nec novit, ita nec postulat, neque nunc per confusam rerum perturbacionem amittat, *felicior Niobe*, quæ cum sine filiis esset nec orbari potest, sic dum Tu miserior *Dives*, per hæc rerum facies Attonitus, bella, rapinas, Obsidiones, & super mortem, cogitationibus anticipatam formidas; horum in curiosus Archimedes noster, placide trahens, lineolas, & figuras, sine prospecta mortis anxietatibus occiditur.

Proh! absit ut jam tandem Philosophiæ insultarent opes, ut illa *feliciore* vel ipsæ haberentur *miseria*, sic & promissio hæc beatur scientia, in punctum suum se contrahat *Geometria*, & tota ruat scientiarum basis; Sed hætenus in Divitem triumphasti, Mi *Philosophe*, & nunc vel in ipsa *Morte* trophæa pones, cum ille lutulentam suam expirabit animam, prensam, luctantem, & invitæ mortis angore plenam, distortis oculis, pectore anhelato, mixtis sudoris & lachrymarum stillicidiis, totoque genere convulsivo laborabit; dum umbra sua non adhuc desecata, *cavernosæ* rimabitur mineralium latebras (ut

(51)

vel post mortem cum adorato suo superbiat auro,) *sua* purior
vitalis flammula vibracilis in altum tendit, & dum *anima* in
ultimam, in extremam, palpitat fibrillam, æternitatem *illa* spi-
rat, De deo Philosophatur, & per æthera *læsa*, plaudens tan-
dem *Orbi suo* inseritur,

F I N I S.
